

tiam ac voluntatem eius, qui prodigia operatur. *Ex ipsis Christus in carne*, ut ait Paulus beatus.¹

PG
65, 846

II. Cave enim putes, eum qui natus est, simplicem esse hominem, vel tantummodo esse Deum. Nam si Christus tantummodo homo esset, qui fieri poterat, ut sancta Virgo post partum etiam virgo maneret? Igitur dicamus hinc confieri, Christum in duabus naturis subsistere divinitatis atque humanitatis, unum esse Iesum Christum, unicum Filium Dominum Iesum Christum.

1228

ACACIUS Melitenaeus († ante 449)

PG
77, 1469
*1472

Homilia.² [...] Ἀπαθῆς γὰρ ὄν οὐ παρητήσατο, ἀλλὰ τῷ παθητῷ συνάψας ἑαυτόν, * οὕτω τὰ ὑπὲρ ἐμοῦ ἐδέξατο πάθη. Οὐκ ἀποστερῶ τῆς τιμῆς τὴν Θεοτόκον Παρθένον, ἣν αὐτῇ ἢ τῆς οἰκονομίας ὑπηρεσία κεχάρισται. Καὶ γὰρ καὶ ἄτοπον, ἀγαπητοί, σταυρὸν μὲν τὸν ἐφύδριστον βαστάσαντα τοῖς θυσιαστηρίοις Χριστοῦ συνδοξάζεσθαι, καὶ ἐπὶ τοῦ μετώπου τῆς ἐκκλησίας ἐκλάμποντα φαίνεσθαι, τὴν δὲ ἐπὶ τοσαύτῃ εὐεργεσίᾳ δεξαμένην θεότητα, τῆς Θεοτόκου ἀποστερηθῆναι τιμῆς. Θεοτόκος οὖν ἡ ἁγία Παρθένος. Θεὸς γὰρ ὁ ἐξ αὐτῆς τεχθεὶς, οὐκ ἐκεῖθεν τοῦ εἶναι τὴν ἀρχὴν λαβὼν, ἀλλὰ ἐκεῖθεν τὴν ἀρχὴν τῆς ἐνανθρωπήσεως δεξάμενος. Μὴ οὖν ἀμέριμος

1229

PG
77, 1471

Homilia.² [...] Nam impassibilis corpori patibili semetipsum coniungens, passiones non recusavit, sed salutis meae gratia sustinuit.³ Deiparam Virginem eo honore non privo, quem dispensationis ministerium gratuito ipsi impertivit. Etenim, charissimi, absurdum fuerit, crucem ignominiosam, quae Christum portavit, cum altaribus Christi conglorificari, atque in fronte ecclesiae splendentem apparere; eam vero quae ad tantum beneficium deitatem suscepit, Deiparae honore privari. Deipara igitur est sancta Virgo. Deus enim est qui ex ea natus est, non quod initium ut esset ex ea sumpserit, sed quod ut homo fieret, principia inde hauserit. Ne igitur, o haere-

1229

¹ Rom. IX, 5.

² Homilia in Concilio Ephesino dicta.

³ Gal. II, 20-21.

● PG 65, 693, 704, 720, 721, 736, 737, 740, 741, 744, 745, 749, 752, 765, 769, 792, 804, 809, 813, 836, 847, 848, 854, 860, 865, 868, 872, 875.

● PL 67, 412, 415, 417.

● S. MARCUS EREMITA (saec. v): PG 65, 1128.

● B. MARCUS DIADOCUS (saec. v): PG 65, 1145.

ἔσο, αἰρετικέ, ὡς εἰς ἄνθρωπον τὰς βλασφημίας ἐκτείνων. Οὐκ ἄνθρωπός ἐστιν, ὁ ὑπὸ σοῦ εἰς τὴν τοῦ δούλου καὶ τοῦ κτίσματος τάξιν καταγόμενος.

tice, impunitatem tibi polliceare, quasi in hominem blasphemias voces detorqueas.¹

S. VINCENTIUS Lirinensis († ca 449)

COMMONITORIUM I

1230

XII. [...] Utile igitur fuerit, in excursu, quid supra memorati haeretici sentiant breviter exponere, id est, Photinus, Apollinaris, Nestorius. Photini ergo secta haec est. Dicit Deum singulum esse et solitarium, et more iudaico confitendum. Trinitatis plenitudinem negat, neque ullam Dei Verbi aut ullam Spiritus sancti putat esse personam. Christum vero hominem tantummodo solitarium adserit, cui principium adscribit ex Maria: et hoc omnimodis dogmatizat, solam nos personam Dei Patris et solum Christum hominem colere debere. Haec ergo Photinus. Apollinaris vero in unitate quidem Trinitatis quasi consentire se iactitat, et hoc ipsum non plena fidei sanitate; sed in Domini incarnatione aperta professione blasphemat. Dicit enim in ipsa Salvatoris nostri carne aut animam humanam penitus non fuisse, aut certe talem fuisse cui mens et ratio non esset. Sed et ipsam Domini carnem non de sanctae Virginis Mariae carne susceptam, sed de coelo in Virginem descendisse dicebat; eamque nutabundus semper et dubius modo coaeternam Deo Verbo, modo de Verbi divinitate factam praedicabat. Nolebat enim in Christo esse duas substantias, unam divinam, alteram humanam, unam ex Patre, alteram ex matre; sed ipsam Verbi naturam putabat esse discissam, quasi aliud eius permaneret in Deo, aliud vero versum fuisset in carnem; ut cum veritas dicat ex duabus substantiis unum esse Christum, ille contrarius veritati ex una Christi divinitate duas adserat factas esse substantias. Haec itaque Apollinaris. Nestorius autem contrario Apollinari morbo, dum sese duas in Christo substantias distinguere simulat, duas introducit repente personas, et inaudito scelere duos * esse vult filios Dei, duos Christos, unum Deum, alterum hominem, unum qui ex Patre, alterum qui sit generatus ex matre. Atque ideo asserit sanctam Mariam non *Theotocon*, sed *Christotocon* esse dicendam: quia scilicet ex ea non ille Christus qui Deus, sed ille

PL
50, 654

*655

¹ Homilia haec reapse est Acacii M., secundum I. ORTIZ DE URBINA: *Acacio di Melitene*, EnC I, 158. Cf. Bar II, 171.